

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200399
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200399.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Euro Data SK, a.s., so sídlom Kvačalova 5, 010 04 Žilina, IČO: 44 271 875, zast. Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 2, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 7. marca 2018 sp. zn. 31S/131/2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 7. marca 2018 sp. zn. 31S/131/2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. 101734710/2017 z 09.08.2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina (ďalej len „správca dane“) č. 100173453/2017 z 30.01.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku žalobcovi ako daňovému subjektu určený rozdiel v sume 97.995,07 eura na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) za zdaňovacie obdobie apríl 2013.

2. Určený rozdiel dane vyplynul z výsledku daňovej kontroly zameranej na dodržiavanie zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“) za zdaňovacie obdobie apríl 2013, zachyteného v protokole z daňovej kontroly č. 20885635/2015 z 25.09.2015 (ďalej len „protokol“). Správca dane neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane vo výške 38.146,42 eura z faktúr od dodávateľa TECHNet SK s.r.o. (faktúry č. 201300044 v celkovej sume 52.944,19 eura, z toho 20% DPH 8.824,03 eura, č. 201300053 v celkovej sume 80.540,22 eura, z toho

20% DPH 13.423,37 eura, č. 201300058 v celkovej sume 1.468,80 eura, z toho 20% DPH 244,80 eura, č. 201300060 v celkovej sume 32.235,00 eura, z toho 20% 5.372,50 eura, č. 201300061 v celkovej sume 1.458,74 eura, z toho 20% DPH 243,12 eura, č. 201300063 v celkovej sume 60.213,60 eura, z toho 20% DPH 10.038,60 eura), čo predstavuje za apríl 2013 celkovú sumu 228.878,55 eura z toho 20% DPH celkom 38.146,42 eura. Správca dane ďalej neuznal žalobcovi uplatnené právo na oslobodenie dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o., spolu za apríl 2013 v sume 83.309,37 eura (faktúry špecifikované na stranách 9-10 napadnutého rozhodnutia). Správca dane neuznal žalobcovi uplatnené právo na oslobodenie dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD. (faktúry špecifikované na strane 10 napadnutého rozhodnutia), čo predstavovalo za apríl 2013 sumu 275.782,49 eura.

3. Žalovaný sa stotožnil so skutkovým stavom a závermi správcu dane. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 24 ods. 1 Daňového poriadku, pričom primárne bolo nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si odpočet DPH a musí splnenie podmienok nielen tvrdiť, ale aj preukázať. Správca dane uskutočňoval preverovania zamerané na overenie splnenia zákonných podmienok definovaných v § 49 v nadväznosti na § 51 zák. č. 222/2004 Z.z. na odpočítanie dane v kontrolovanom zdaňovacom období z nákupu tovaru podľa faktúr vyhotovených dodávateľom TECHNet SK s.r.o.

4. Žalovaný uviedol, že spoločnosť TECHNet SK s.r.o. resp. Mgr. C. T. a Ing. T. O. si nespĺnili svoju dôkaznú povinnosť a nedoložili svoje tvrdenia dôkazmi, a to aj napriek tomu, že správca dane ich niekoľkokrát oboznamoval o tom, aké dôkazy majú byť predložené. Správca dane neuznal žalobcovi uplatnené právo na odpočet DPH z dôvodu, že žalobca nespĺnil zákonom stanovené podmienky na uplatnenie tohto práva, konkrétne nebolo preukázané, že daňová povinnosť vznikla dodávateľovi tovaru, t. j. že tieto zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené osobou, ktorá je uvedená na faktúre. Skutočnosť, že žalobca ďalej s deklarovávaným tovarom obchodoval správca dane nijakým spôsobom nespochybnil, ale existencia tohto tovaru ešte nie je dôkazom, že bol žalobcovi dodaný práve dodávateľom TECHNet SK s.r.o.

5. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu v súvislosti s preverovaním splnenia podmienok oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu, a to vo vzťahu k odberateľovi - spoločnosti Nerseco, s.r.o. uviedol žalovaný skutkový stav v zhode so správcou dane, ktorý na základe vykonaného dokazovania neuznal oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o. Spoločnosť Nerseco, s.r.o., ktorá mala uskutočniť prepravu preverovaného tovaru síce písomne potvrdila prevzatie tovaru, ako aj svoje prehlásenie, že tento tovar na území iného štátu prepraví, ale tieto skutočnosti nijakým spôsobom nezdokladoval a nedokázal preukázať. Samotnú existenciu príslušnej písomnosti bez preukázania faktúr na nej uvedených nemožno považovať za dôkaz, na základe ktorého by bol dodávateľ oprávnený pri dodaní tovaru uplatniť oslobodenie od DPH podľa § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. V tejto súvislosti správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré si zabezpečil aj bez súčinnosti so žalobcom. Zistenia správcu dane viedli k pochybnostiam o preprave tovaru z tuzemska do iného členského štátu a tieto pochybnosti sa žalobcovi nepodarilo odstrániť.

6. Žalovaný vo vzťahu k preverovaniu splneniu podmienok oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe špecifikovaných faktúr pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD. London uviedol skutkový stav zhodný so správcou dane. Správca dane na základe všetkých zistených skutočností neuznal oslobodenie dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe predmetných faktúr uvedenému odberateľovi. V prípade dodania tohto tovaru žalobcom nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok uvedených v § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. Na základe medzinárodnej výmeny informácie na základe odpovede holandskej daňovej správy bolo zistené, že zo strany spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD ako odberateľa, nebolo potvrdenie o prevzatí tohto tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou. Prevzatie tovaru bolo potvrdené odtlačkom pečiatky Customs Documentation Services, ale nebolo preukázané, že ide o osobu poverenú

spoločnosťou SILVERTON BUSINESS LTD. na prevzatie prepravovaného tovaru. Na základe medzinárodnej výmeny informácií bolo zistené, že spoločnosť SILVERTON BUSINESS LTD. je nekontaktná, ide o anglickú spoločnosť, ktorá v Holandsku nemá žiadnu presnú organizáciu, adresa sídla sa týka profesionálnej účtovnej kancelárie a registrácia tejto spoločnosti bola dňa 06.09.2013 zrušená, pretože už dlhšiu časť nevykonávala žiadnu činnosť. Nebolo preukázané v danom prípade, že tovar bol dodaný nadobúdateľovi do iného členského štátu, na ktorého prešlo právo nakladať s týmto tovarom ako vlastník.

7. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal oprávnenosť odpočítania DPH z faktúr od spoločnosti TECHNet SK s.r.o. Žalobca porušil ustanovenie § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z., pretože nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti u spoločnosti TECHNet SK s.r.o. uvedenej na predmetných faktúrach. Podľa žalovaného žalobca taktiež nepreukázal oprávnenosť oslobodenia od DPH v prípade faktúr vystavených pre odberateľa Nerseco, s.r.o. žalobca porušil ustanovenie § 43 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z., pretože nebolo preukázané, že predmetný fakturovaný tovar bol prepravený do iného členského štátu. Žalobca nepreukázal ani oprávnenosť oslobodenia od DPH v prípade faktúr vystavených pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD. Žalobca porušil ustanovenie § 43 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z., pretože nebolo preukázané, že prešlo na spoločnosť SILVERTON BUSINESS LTD. právo nakladať s tovarom uvedeným na predmetných faktúrach ako vlastník.

II.

Konanie na správnom súde

8. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že v procesnom postupe vydania napadnutého rozhodnutia žalovaný nesprávne zistil a vyhodnotil skutkový stav, na nesprávne zistený skutkový stav aplikoval nesprávny hmotnoprávny predpis, napadnuté rozhodnutie dostatočne neodôvodnil a napadnuté rozhodnutie je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej Únie (ďalej len „Súdny dvor“).

9. Krajský súd ako správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia, vrátane postupov oboch správnych orgánov, v rozsahu danom žalobnými dôvodmi mal za to, že žaloba nie je dôvodná, vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav a na takto zistený skutkový stav boli správne aplikované ust. zák. č. 222/2004 Z.z. a Daňového poriadku, preto žalobu postupom podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) zamietol.

10. Krajský súd v prvom rade poukázal na dôkazné bremeno daňového subjektu (s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Vo vzťahu k námietkam žalobcu - neuznaniu odpočtu DPH z faktúr od dodávateľa TECHNet SK s.r.o., mal krajský súd z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že správca dane v priebehu daňovej kontroly preveroval opodstatnenosť nároku na odpočítanie dane. Overil dodávateľa žalobcu, pričom miestnym zisťovaním (23.10.2013) na adrese sídla spoločnosti bolo zistené, že na tejto adrese sa nachádza administratívna budova, ale obchodné meno tejto spoločnosti sa na nej nenachádzalo. V priebehu daňového konania bol vypočutý splnomocnený zástupca spoločnosti TECHNet SK s.r.o. Ing. T. O. a tiež vtedajší konateľ spoločnosti TECHNet SK s.r.o. Mgr. C. T..

11. Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalobcu, že zdaniteľné plnenie bolo preukázané a že obchodné vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. boli potvrdené v zápisnici z ústneho pojednávania z 10.08.2016, kde tieto skutočnosti potvrdila svedkyňa Ing. E. F.Á. a takisto rozsiahlym spôsobom boli opísané obchodné vzťahy medzi obidvoma spoločnosťami Mgr. C. T..

Účtovné doklady k veci mal predložiť splnomocnený zástupca Ing. T. O. na ústnom pojednávaní dňa 24.09.2013.

12. Krajský súd uviedol, že bývalý konateľ spoločnosti TECHNet SK s.r.o. sa vyjadril, že účtovné a daňové doklady spoločnosti TECHNet SK s.r.o. odovzdal JUDr. X. U., nevie názov spoločnosti, ktorej bol JUDr. X. U. zástupcom, nakoľko pred ním predložil veľa dokladov, ktoré mal podpísať. JUDr. X. U. likvidátor spoločnosti sa vyjadril, že doklady spoločnosti TECHNet SK s.r.o. nemá, podľa jeho vedomostí spoločnosť TECHNet SK s.r.o. tieto odovzdala na uschovanie, nevedel kam. Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že spoločnosť TECHNet SK s.r.o. resp. bývalý konateľ spoločnosti Mgr. C. T. a Ing. T. O. si nespĺnili svoju dôkaznú povinnosť a nepredložili resp. nedoložili svoje tvrdenia dôkazmi, a to aj napriek tomu, že správca dane ich niekoľkokrát oboznamoval o tom, aké dôkazy majú v predmetnej veci byť predložené.

13. Ani podľa názoru správneho súdu správca dane oprávnené neuznal žalobcovi predmetný odpočet dane. Ing. E. F. síce potvrdila obchodovanie žalobcu so spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. v roku 2013, ale tieto všeobecné tvrdenia boli vyvrátené dokazovaním, ktoré správca dane vykonal v priebehu daňového resp. vyrubovacieho konania, ktoré uplatnil v rámci verifikácie deklarovaných zdaniteľných obchodov medzi žalobcom a jeho dodávateľom. Bolo preukázané, že k výsluchu svedka Mgr. C. T. v rámci daňového a vyrubovacieho konania došlo viackrát, pričom z jeho strany vyplynulo tvrdenie, že všetky účtovné doklady odovzdal JUDr. X. U., pričom tento účtovné doklady spoločnosti TECHNet SK s.r.o. správcovi dane nepredložil.

14. Z výpovede Mgr. C. T. bývalého konateľa spoločnosti TECHNet SK s.r.o. vyplynulo, že účtovné a daňové doklady tento mal odovzdať JUDr. X. U., nevie zástupcovi akej spoločnosti lebo pred ním predložil veľa dokladov, ktoré mal podpísať, pričom časť dokladov mu mal odovzdať v lete 2013 a zvyšok v septembri 2013. Žalovaný sa vysporiadal s odvolacou námietkou žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, v ktorom odvolaní žiadal vypočúť Ing. T. O., ktorý podľa tvrdenia žalobcu mal mať účtovné doklady spoločnosti TECHNet SK s.r.o., že v rámci konania pred správcom dane Ing. T. O. ani Mgr. C. T. neuvádzali, že účtovné resp. daňové doklady má alebo by mohol mať Ing. T. O.. Z tohto dôvodu žalovaný správne vyhodnotil, že výpoveď tohto svedka je v rámci konania nepotrebná vzhľadom na zistené skutočnosti počas konania. Okrem toho zo zápisnice z ústneho pojednávania pred Daňovým úradom Bratislava z 24.09.2013, na ktorú poukazuje žalobca, že z tejto malo vyplývať predloženie účtovných dokladov zo strany účtovníka spoločnosti TECHNet SK s.r.o. Ing. T. O., krajský súd poukazuje na to, že tento správcovi dane predložil len faktúry vo vzťahu k odberateľovi - žalobcovi, len za obdobie marec 2013, pričom predmetom konania pred žalovaným resp. správcom dane bolo zdaňovacie obdobie - apríl 2013. Krajský súd v zhode so žalovaným konštatuje, že pokiaľ žalobca poukázal na obchodné vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou TECHNet SK s.r.o., najmä na rámcovú zmluvu medzi uvedenými subjektmi, správne orgány nespochybnili existenciu obchodnoprávných vzťahov medzi žalobcom a spoločnosťou TECHNet SK s.r.o., ale ani podľa názoru krajského súdu nebola preukázaná konkrétnymi dôkazmi, konkrétna dodávka tovaru od konkrétneho dodávateľa spoločnosti TECHNet SK s.r.o. žalobcovi. Žalobca v súvislosti s predmetnou vecou poukázal aj na rozsudky Európskeho Súdneho dvora vo veciach C-354/03 (Optigen), C-355/03 (FULCRUM ELECTRONICS) a C-484/03, pričom správca dane pri posudzovaní predmetného obchodného prípadu preveroval priamy vzťah medzi konkrétnym dodávateľom a konkrétnym odberateľom, pričom konanie žalobcu nevyhodnotil správca dane ani žalovaný ako zneužívajúce resp. podvodné. Aj podľa názoru krajského súdu žalovaný a správca dane správne vyhodnotili, že žalobca porušil ust. § 49 ods. 1 a 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z., pretože nepreukázal vznik daňovej povinnosti u spoločnosti TECHNet SK s.r.o. na špecifikovaných faktúrach.

15. Krajský súd mal za to, že žalobca, ako podnikateľský subjekt, si musí obchodných partnerov vyberať s určitou dávkou obozretnosti, aby mohol správcovi dane predložiť také dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali uskutočnenie fakturovaných transakcií a poukázal na obozretnosť daňového subjektu (rozsudok Súdneho dvora C-80/11 a C-142/11 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp. zn. 5SŽf/97/2009).

16. Vo vzťahu k námietkam žalobcu - neuznaniu uplatneného oslobodenia od dane pri dodaní tovaru na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o., krajský súd poukázal na charakter tzv. interkomunitárnych obchodov a princíp výberu dane členskými štátmi určenia, pričom tento princíp zdaňovania tovaru v štáte určenia sa uplatňuje pri splnení určitých podmienok a zdanenie tovaru v tom členskom štáte, v ktorom sa skončí odoslanie alebo preprava tovaru. Ďalej krajský súd poukázal na zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bol obchod oslobodený od dane, a to jednak, že tovar bol prepravený do iného členského štátu a že tovar bol dodaný osobe identifikovanej pre daň. Nestačí, že osoba identifikovaná pre daň je formálne registrovaná, ale musí mať aj reálnu možnosť odvieť daň. Cieľom je zamedziť dvojité zdanenie, a preto sa zaviedlo zdaňovanie nadobudnutia tovaru v členskom štáte miesta konečnej spotreby (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5SŽf/63/2016 zo dňa 29.06.2017). Krajský súd poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora C-273/11 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽf/6-7/2014 z 26.03.2015).

17. V danom prípade bolo rozhodujúcou skutočnosťou ovplyvňujúcou preukazovanie nároku na oslobodenie od DPH z dôvodu deklarovaného uskutočnenia intrakomunitárneho obchodu s dodaním tovaru dodávateľovi registrovanému na DPH v Českej republike, preverenie základných atribútov preukazujúcich podmienky oslobodenia od dane, ktorým je jednoznačne uskutočnenie prepravy deklarovaného tovaru do iného členského štátu (§ 43 ods. 1, ods. 5 písm. a/, ods. 8 zák. č. 222/2004 Z.z.). Z napádaných rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov vyplýva, že tieto za rozhodujúcu skutočnosť v súvislosti s overovaním oprávnenosti uplatnenia oslobodenia od dane v danom prípade považovali preverenie reálneho základu deklarovanej prepravy predmetného tovaru, vyplývajúcu z faktúry vystavenej žalobcom pre odberateľa Nerseco, s.r.o. do iného členského štátu EÚ. V prípade, ak žalobca nepreukáže, že sú splnené podmienky na oslobodenie od DPH, napr. tovar nie je fyzicky prepravovaný z tuzemska do iného členského štátu, potom musí byť predaj tovaru zdanený tak, ako keby sa tovar predal zákazníkovi v tuzemsku.

18. Podľa zistení správcu dane spoločnosť Nerseco, s.r.o., ktorá mala uskutočniť prepravu preverovaného tovaru z územia Slovenskej republiky (od žalobcu) do iného členského štátu - Českej republiky síce písomne potvrdila prevzatie tovaru, ako aj svoje prehlásenie, že tento tovar na území iného členského štátu prepraví, ale tieto skutočnosti nijakým spôsobom neboli zdokladované a táto spoločnosť ich nedokázala preukázať. Samotnú existenciu príslušnej písomnosti bez preukázania faktov na nej uvedených, nie je možné považovať za dôkaz, na základe ktorého by bol dodávateľ (žalobca) oprávnený pri dodaní tovaru uplatniť oslobodenie od DPH podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. Podľa predložených medzinárodných nákladných listov viažucich sa k predmetným faktúram je ako príjemca tovaru a zároveň dopravca tovaru uvedená spoločnosť Nerseco, s.r.o. Ako miesto vyloženia tovaru je uvedená vtedy platná adresa sídla spoločnosti Nerseco, s.r.o., Jiráskova 12, Brno.

19. Aj podľa názoru súdu dôkazom na vyvezenie tovaru do Českej republiky nie je ani svedecká výpoveď p. U., ktorý len potvrdil bezplatné zapožičanie nákladného motorového vozidla s ev. č. BL902CL, ani svedecká výpoveď F. Ď., ktorá potvrdila, že tovar bol predaný a odovzdaný páňovi H., konateľovi spoločnosti Nerseco, s.r.o. v sklade v Bratislave. K vystaveným dokladom o preprave tovaru resp. potvrdeniam o preprave tovaru mimo územia SR pán H. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že ich vypisoval v sklade v Bratislave. Spoločnosť Nerseco, s.r.o. síce písomne potvrdila prevzatie tovaru, že tento tovar na území iného členského štátu prepravila, ale tieto skutočnosti nijakým spôsobom nezdokladovala a nedokázala preukázať. Zistenia správcu dane preto správne viedli k pochybnostiam o preprave tovaru z tuzemska do iného členského štátu, tieto pochybnosti sa žalobcovi nepodarilo odstrániť, pričom žalobca sa nemal obmedziť iba na overenie toho, či bol tovar odoslaný, ale mal sa uistiť, či bol aj tovar doručený na miesto určenia. K námietke žalobcu ohľadom skutočností uvedených v odpovedi na žiadosť o medzinárodnú výmenu daňových informácií, aj krajský súd poukazuje na to, že spoločnosť Nerseco, s.r.o. nepredložila správcovi dane žiadne doklady, preto nebolo možné celkovú sumu nadobudnutí tovarov z iného členského štátu deklarovanú spoločnosťou Nerseco, s.r.o. v priznaní DPH za apríl 2013 stotožniť s konkrétnymi dodávkami tovaru žalobcu, ktoré boli predmetom

preverovaní správca dane. K dôkazu žalobcu - tabuľka expedície tovaru na adresu sklad Hobby - maliarske potreby, Slavkov u Brna krajský súd uviedol, že v uvedenej tabuľke sa uvádzajú dátumy odoslania tovaru v rozmedzí od 26.06.2013 do 31.07.2013, pričom správca dane neuznal oslobodenie pri dodaní tovaru za obdobie apríl 2013, preto uvedený dôkaz v nadväznosti na výsledky vykonanej daňovej kontroly je vo vzťahu k predmetnému obdobiu bezpredmetný. Vo vzťahu k námietke žalobcu k dôkaznému bremenu podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku krajský súd uviedol, že ak daňový subjekt vo svojich podnikateľských aktivitách neprejaví náležitú mieru opatrnosti, preberá tak na seba riziko, že nebude môcť splniť si svoju dôkaznú povinnosť a niesť dôkazné bremeno. Krajský súd sa stotožnil so žalovaným, že ak správca dane spochybní deklarované zdaniteľné obchody, je na daňovom subjekte, aby túto pochybnosť odstránil - vyvrátil, inak nie je možné priznať nárok - v danom prípade nárok na oslobodenie od DPH.

20. Vo vzťahu k námietkam žalobcu k neuznaniu žalobcom uplatneného oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa SILVERTONE BUSINESS LTD, London krajský súd uviedol, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie vo vzťahu k preverovaniu oslobodenia od dane. Na základe informácie a odpovede holandskej daňovej správy na žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií bolo zistené, že zo strany spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD, ako odberateľa žalobcu nebolo potvrdené prevzatie tohto tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou. Prevzatie preverovaného tovaru je na CMR predložených žalobcom potvrdené odtlačkom pečiatky CUSTOMS DOCUMENTATION SERVICES B.V., ale nebolo preukázané, že ide o osobu poverenú spoločnosťou SILVERTON BUSINESS LTD na prevzatie preverovaného tovaru. Podľa dokladov získaných holandskou daňovou správou od účtovníka spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD mal byť preverovaný tovar nakúpený spoločnosťou SILVERTON BUSINESS LTD od žalobcu, ďalej predaný - dodaný do Českej republiky, a to spoločnosti KOLATREM TRADE s.r.o. Táto spoločnosť je podľa vyjadrenia českej daňovej správy od januára 2013 nekontaktná, nepodáva žiadne daňové priznania.

21. Vzhľadom na všetky výsledky šetrení správne orgány podľa názoru krajského súdu správne konštatovali to, že bývalý účtovník spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD predložil zamestnancom holandskej daňovej správy vyššie uvedené faktúry bez akýchkoľvek príloh, bez ich zaevidovania v účtovníctve daňového subjektu a bez dokladov preukazujúcich zdanenie tejto transakcie v krajine odberateľa, nie je postačujúcou skutočnosťou na základe ktorej by bolo preukázané, že spoločnosť SILVERTON BUSINESS LTD bola oprávnená nakladať s predávaným tovarom ako vlastník. Samotnú existenciu príslušných faktúr bez preukázania faktov na nich uvedených, v tomto prípade bez preukázania, že preverovaný tovar bol skutočne dodaný osobe uvedenej na týchto faktúrach ako odberateľ - osobe identifikovanej pre DPH v Holandsku pod príslušným IČ DPH, nemožno považovať za relevantný dôkaz vlastníctva tovaru, ani práva ďalej s ním nakladať v pozícii vlastníka. V uvedenom prípade boli vážne dôvody domnievať sa, že nadobudnutie v rámci európskeho spoločenstva zodpovedajúcej dotknutému dodaniu by sa mohlo vyhnúť plateniu DPH v členskom štáte určenia. V takýchto prípadoch je členský štát odoslania v zásade povinný odmietnuť oslobodenie od dane z pridanej hodnoty v prospech dodávateľa tovaru, aby sa zabránilo tomu, že toto dodanie nebude zdanené. Žalobca teda v uvedenom prípade nepreukázal splnenie podmienok oslobodenia od DPH podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH a závery plynúce z vykonaného dokazovania pred správcom dane a žalovaným krajský súd považoval za správne a vyvoditeľné z predložených úvah správnych orgánov oboch stupňov.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

22. Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnou sťažnosťou z

12.04.2018 (č. l. 120), v ktorej uviedol ako dôvody kasačnej sťažnosti, že:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.),
- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.) a krajský súd porušil zákon aj tým, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov.

23. Sťažovateľ v primárnom námietkovom spektre, v rámci sťažnostných dôvodov uviedol, že zásadne rozporuje právne posúdenie veci krajským súdom pri dodávateľských faktúrach spoločnosti TECHNet SK s.r.o., v kontexte odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, príkladmo rozsudok, sp. zn. 5Sžf/20/2016 z 29.06.2017, pri aplikácii ustanovení hmotnoprávneho predpisu § 19 ods. 1, § 49 ods. 1 a 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. a rovnako ustanovení § 3 ods. 3, § 24 ods. 1 a 2 Daňového poriadku, pričom ako najvypuklejšie je podľa jeho názoru možné považovať krajským súdom prijatý záver o správnosti postupu žalovaného pri konštatovaní zamietnutia nároku na odpočet dane z dôvodu:

- údajnej absencii preukázania (zo strany sťažovateľa) vzniku daňovej povinnosti v zmysle § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. u samotného dodávateľa TECHNet SK s.r.o. avšak pri súčasnej objektívne verifikovateľnej a samotným správcom dane uznannej existencii samotného tovaru s jej následným potvrdeným dodaním maloobchodným zákazníkom podliehajúcim režimu DPH,
- dôkaznej núdze sťažovateľa pri preukazovaní jednoznačnosti fakturovaných transakcií z dôvodu údajného porušenia povinností výberu obchodných partnerov s „určitou dávkou opatrnosti“.

24. Sťažovateľ namietal, že krajský súd hrubým spôsobom zasahuje do práv a chránených záujmov sťažovateľa a to najmä tým, že v procesnom postupe vydania napadnutého rozhodnutia nebol správne vyhodnotený skutkový stav (najmä preukázateľná a žalovaným nerozporovaná existencia tovaru a jeho dodanie maloobchodným odberateľom), na nesprávne zistený skutkový stav aplikoval nesprávny hmotnoprávny predpis a napadnuté rozhodnutie nedostatočne odôvodnil (rozsudok sp. zn. 5Sžf/20/2016 z 29.06.2017) a napadnuté rozhodnutie je v priamom rozpore s namietanou judikatúrou Európskeho súdneho dvora: C-80/11 z 21.06.2012 - Mahagében a Dávid, C-142/11, C- 324/11, C-285/11, C-642/11, C-643/11, C-18/13, C-277/14, C-120/15, C-159/14, C-33/13.

25. Sťažovateľ bol v rámci daňovej kontroly maximálne súčinný, poskytol správcovi dane doklady dokonca nad rámec zákonných požiadaviek uvedených v § 49 a 51 zák. č. 222/2004 Z.z. na preukázanie zdanieľného plnenia. Konkrétne sťažovateľ predložil ku každej z vyššie uvedených faktúr príslušný doklad o bezhotovostnej úhrade, skladové pohyby tovaru, ktorý tvoril predmet každej faktúry s následným pohybom k jednotlivým odberateľom s ich presnou identifikáciou, Rámcovú kúpnu zmluvu č. 2012012001 z 20.01.2012 uzatvorenú medzi spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. ako predávajúcim (dodávateľom) a sťažovateľom ako kupujúcim (odberateľom), ktorá preukazuje obchodný vzťah medzi sťažovateľom a dodávateľom spoločnosťou TECHNet SK s.r.o., ďalšie doklady, ktoré preukazujú zdanieľné plnenie, a to ku každej faktúre mailovú komunikáciu so spoločnosťou TECHNet SK s.r.o., objednávku, príjemku na sklad v Žiline. Zdaniteľné plnenie, resp. obchodné vzťahy medzi spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. a sťažovateľom bolo potvrdené Mgr. C. T. (bývalým konateľom spoločnosti TECHNet SK s.r.o.) ako aj Ing. E. F., ktorá potvrdila nákup a osobné fyzické prebratie tovaru od TECHNet SK s.r.o. na pobočke v Bratislave.

26. Preukázateľnosť zdanieľného plnenia je možné podľa sťažovateľa vyvodiť aj z Odpovede na dožiadanie číslo 9104406/5/5273944/2014 zo dňa 01.12.2014, kde Daňový úrad Bratislava konštatuje, že spoločnosť TECHNet SK s.r.o. podala daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2013 dňa 27.05.2013. V tomto daňovom priznaní deklarovala dodanie tovaru a služby podľa § 8 a § 9 zák. č. 222/2004 Z.z. v sume 228.965,97 eura základ dane 45.793,19 eura, pričom sťažovateľ si uplatnil v nadväznosti na dodanie tovaru spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. odpočítanie dane v sume 38.146,42 eura.

27. Podľa názoru sťažovateľa neobstoja argumenty žalovaného, ktoré bez ďalšieho prebral krajský súd a sú v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, a ktoré nedostatočne zohľadňujú všetky zistené skutočnosti a neodôvodnene spochybňujú odpočet DPH a zároveň bránia uplatňovaniu jeho základných práv. Neoprávneným zamietnutím realizácie práva odpočtu dane na vstupe z dodaného tovaru spol. TECHNet SK s.r.o. sťažovateľom, by bol sťažovateľ povinný uplatniť a zaplatiť DPH dvakrát. Sťažovateľ zdôraznil, že počas daňovej kontroly vedel vierohodne preukázať na materiálnej báze reálne dodanie tovaru, ako aj jeho následné využitie pri dodávateľských vzťahoch so spoločnosťou TECHNet SK s.r.o. na dodávky tovaru ako platiteľa DPH v maloobchode. Keďže mal správca dane aj žalovaný všetky tieto informácie, dokumenty a záznamy k dispozícii a žalovaný ich opakovane namietal, je podľa názoru sťažovateľa nevyhnutné považovať napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov.

28. Vo vzťahu k neuznaniu uplatneného oslobodenia od DPH pri dodaní tovaru do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o. sťažovateľ uviedol, že taktiež rozporuje právne posúdenie veci krajským súdom pri neuznaní splnenia podmienok na oslobodenie od DPH u odberateľa Nerseco, s.r.o., pri aplikácii ust. § 43 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v nadväznosti na aplikáciu § 3 ods. 3, § 24 ods. 1 a 2 Daňového poriadku, pričom v základom námietkovom spektre poukazuje na nesprávne závery krajského súdu spočívajúce v:

- údajnej pochybnosti o preprave tovaru do iného členského štátu zo strany odberateľa, ktoré neboli vyvrátené zo strany spoločnosti Nerseco, s.r.o. i napriek skutočnosti, že táto písomne v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 222/2004 Z.z. potvrdila prevzatie tovaru a prehlásila, že tovar prepraví do iného členského štátu,

- dôkaznej núdze sťažovateľa pri preukazovaní splnenia podmienok na oslobodenie od DPH pri dodaní tovaru do iného členského štátu z dôvodu ad 1) podľa názoru správneho súdu nespĺnenia povinnosti „uistiť sa či bol tovar doručený na miesto určenia“ aj napriek skutočnosti, že prepravu tovaru zabezpečovala obchodná spoločnosť Nerseco, s.r.o., ktorá dodanie potvrdila a ad 2) z dôvodu údajného porušenia povinnosti výberu obchodných partnerov s „určitou dávkou obozretnosti“.

29. S vyššie uvedenými závermi krajského súdu o pochybnosti prepravy tovaru, resp. nepreukázania fyzického opustenia územia členského štátu sťažovateľ nesúhlasí a má za to, že dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise potvrdzujú, resp. nebola zo strany žalovaného resp. správcu dane zistená žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by záver o dodaní tovaru do iného členského štátu spochybňovala.

30. Sťažovateľ bol v rámci daňovej kontroly maximálne súčinný a podľa jeho názoru poskytol správcovi dane doklady, ktoré je od neho možné objektívne požadovať, dokonca nad rámec zákonných požiadaviek uvedených v § 43 a nasl. zák. č. 222/2004 Z.z. na preukázanie oprávnenosti oslobodenia dane, bolo preukázané, že tovar bol dodaný z tuzemska do iného členského štátu. Sťažovateľ predložil ku každej faktúre dodací list, prehlásenie o dodaní tovaru zo SR do iného členského štátu, potvrdenie o prevzatí tovaru, e-mailovú komunikáciu, medzinárodný nákladný list. M. H. (jediný konateľ a spoločník spoločnosti Nerseco s.r.o. v rozhodnom čase) potvrdil prevzatie tovaru v skladových priestoroch sťažovateľa v Bratislave, doklady o preprave tovaru resp. potvrdenia o preprave tovaru mimo územia SR vypisoval v sklade v Bratislave, tovar bol vykladaný v Slávkove u Brna a na prepravu tovaru bolo využívané jeho súkromné osobné motorové vozidlo AUDI A6 s EVČ: F. a motorové vozidlo vypožičané od kamaráta Ľ. U., išlo o dodávkové vozidlo Peugeot Boxer s EVČ: F.. F. Ď., zamestnankyňa spoločnosti Euro Data SK, a.s., potvrdila dodanie tovaru uvedeného na jednotlivých faktúrach spoločnosťou Euro Data SK, a.s. a prevzatie tohto spoločnosťou Nerseco, s.r.o.; tovar za spoločnosť Nerseco, s.r.o. preberal len M. H.; potvrdenia o prevzatí tovaru a prehlásenia kupujúceho o dodaní tovaru zo SR do iného členského štátu boli vyhotovené spoločnosťou Nerseco, s.r.o. Sťažovateľ priložil aj Tabuľku o expedícii tovaru, ktorá preukazuje reálnosť skladových priestorov spoločnosti Nerseco s.r.o. na uvedenej adrese v Brne potvrdzuje a výslovne žiadal, aby správca dane tento dôkaz hodnotil v zmysle § 3 ods. 3 Daňového poriadku. Správca dane, žalovaný a dokonca krajský súd sa s nimi vo vzájomnej súvislosti nezaoberal.

31. Závery krajského súdu o neoprávnenom uplatnení oslobodenia dane zo strany sťažovateľa sú v

rozpore aj s odpoveďou na žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií, kde sa Česká daňová správa vyjadrila, že spoločnosť Nerseco s.r.o. v podanom daňovom priznaní DPH za apríl 2013 uviedla nadobudnutie tovaru z iného členského štátu v sume 5.277.456 CZK (204.228 eura). Vychádzajúc teda z výpovede M. H., ktorý označil sťažovateľa za hlavného dodávateľa a skutočnosti, že sťažovateľ dodal v mesiaci apríl 2013 spoločnosti Nerseco, s.r.o. tovar v celkovej hodnote 89.309,37 eura je možné objektívne verifikovať, že sťažovateľ dodal tovar do iného členského štátu odberateľovi Nerseco, s.r.o. a tento dodanie tovaru riadne uviedol v príslušnom daňovom priznaní.

32. Vo vzťahu k uvedeným dôkazom, ktoré krajský súd vyhodnotil ako irelevantné a nezohľadnil ich, sťažovateľ poukázal na § 3 ods. 3 a § 24 ods. 2 Daňového poriadku. Sťažovateľ mal za to, že postup žalovaného a krajského súdu pri hodnotení resp. nezohľadnení zákonom vyžadovaných dokladov preukazujúcich splnenie podmienok na oslobodenie dane nie je možné považovať za postup v súlade s Daňovým poriadkom, Ústavou Slovenskej republiky a ani s ustálenou súdnou praxou.

33. Argumentáciu krajského súdu o absencii náležitej opatrnosti pri výbere obchodného partnera v nadväznosti na rozširovanie dôkazného bremena považuje sťažovateľ v kontexte vyššie uvedenej skutkovej argumentácie za extenzívne a bezhraničné rozširovanie požiadaviek na preverovanie svojich obchodných partnerov stanovených európskou judikatúrou. Spoločnosť Nerseco, s.r.o. ako odberateľ prevzala od sťažovateľa tovar, prešlo na ňu právo nakladať s týmto tovar a doklady o preprave tovaru do zahraničia podpisoval konateľ spoločnosti.

34. Vo vzťahu k neuznaniu uplatneného oslobodenia od dane pri dodaní tovaru do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD sťažovateľ uviedol, že rozporuje právne posúdenie krajským súdom a rovnako skutkové závery pri neuznaní splnenia podmienok na oslobodenie od DPH u odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD, pri aplikáciu ust. § 43 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v nadväznosti na aplikáciu § 3 ods. 3, § 24 ods. 1 a 2 Daňového poriadku, pričom v základom námietkovom spektre poukazuje na nesprávne závery spočívajúce v pochybnostiach, o nadobudnutí práva odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD nakladať s tovarom ako vlastník, neuznania uplatneného oslobodenia od DPH z dôvodu podozrenia, že nadobudnutie tovaru v rámci spoločenstva by sa mohlo vyhnúť plateniu DPH v členskom štáte určenia bez akéhokoľvek dôkazu alebo úvahy krajského súdu o vedomosti žalobcu o zneužití práva. Sťažovateľ má za to, že vyššie uvedené závery o spochybnení nadobudnutí práv nakladať s tovarom zo strany SILVERTON BUSINESS LTD nevyplývajú z rozsiahleho šetrenia zo strany správcu dane, ktoré závery oprávnenosti oslobodenia dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu potvrdzujú.

35. Žalobca bol v rámci daňovej kontroly maximálne súčinný, poskytol správcovi dane doklady dokonca nad rámec zákonných požiadaviek uvedených v § 43 a nasl. zák. č. 222/2004 Z.z. na preukázanie oprávnenosti oslobodenia dane. Konkrétne sťažovateľ predložil ku každej z faktúr príslušný dodací list, prehlásenie o dodaní tovaru zo SR do iného členského štátu, potvrdenie o prevzatí tovaru, e-mailovú komunikáciu, medzinárodný nákladný list.

36. Vo vzťahu k zisteniam o nepreukázaní, že bol tovar prepravený a odoslaný do iného členského štátu, resp. zistení správcu dane, ktoré by mali spochybníť reálne dodanie tovaru spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD do iného členského štátu, sťažovateľ uviedol, že na základe žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií spoločnosť SILVERTON BUSINESS LTD priznala intrakomunitárne nadobudnutie a intrakomunitárne dodávky v druhom štvrtroku 2013. Rovnako bolo zistené, že spoločnosť KOLATREM TRADE s.r.o. (ako vyplýva zo systému VIES) v zdaňovacom období 2. štvrtrok 2013 nadobudla tovar z EÚ od dodávateľa SILVERTON BUSINESS LTD. Za primárny dôkaz, ktorým boli jednoznačne vyvrátené závery správneho súdu, považuje sťažovateľa doručenie dokladov zo strany daňového subjektu Adrián Benko, ktorý bol uvedený ako prepravca na CMR s označením SKM3510078, ktoré preukazujú vykonanie spornej prepravy. Preprava tovaru podľa zahraničnej odberateľskej faktúry číslo 501316199 vystavenej dňa 17.04.2013 sťažovateľom pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD za dodávku SSD Mega Technology v celkovej sume 112.032,49 EUR a číslo 501316478 vystavenej dňa 19.04.2013 pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD 501314708

za dodávku SSD Mega Technology a SSD Flashtronic v celkovej sume 163.750,00 EUR bola vykonaná zo strany prepravcu, tzn. tovar pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD bol dodaný do skladu v Holandsku, kde podľa príslušných CMR jeho prevzatie potvrdila Customs Documentation Services B.V. Prevzatie preverovaného tovaru je na CMR potvrdené odtlačkom pečiatky Customs Documentation Services B.V. Sťažovateľom bola predložená e-mailová komunikácia z 12.04.2013 s odberateľom, ktorý dodanie tovaru na adresu Customs Documentation Services B.V. výslovne požadoval. Uvedený spôsob komunikácie (objednania tovaru, dohody o kúpnej cene, dátumu dodania a pod.) bol v predmetnom obchodnom vzťahu bežný, zavedený a akceptovaný v rámci obchodnej praxe.

37. Podľa názoru sťažovateľa nie je možné vykladať požiadavku obozretnosti pri výbere obchodného partnera v kontexte prebratia rizika dôkaznej núdze bezhraničným spôsobom tak, ako to vykladá a zároveň aplikuje krajský súd v napadnutom rozsudku.

38. Na základe vyššie uvedeného preto podľa názoru sťažovateľa neobstoja argumenty v napadnutom rozsudku, rovnako aj v rozhodnutí žalovaného, ktoré sú v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, ktoré nedostatočne zohľadňujú všetky zistené skutočnosti a neodôvodnene spochybňujú odpočet DPH, resp. oslobodenie od DPH sťažovateľa, a zároveň bránia uplatňovaniu jeho základných práv. Zhrnutím vyššie uvedeného má sťažovateľ za to, že žalovaný v rámci odôvodnenia rozhodnutia, ktoré bez ďalšieho prebral krajský súd, spočívajúcim v spochybnení uplatnenia práva na odpočet, resp. oslobodenie od DPH, nevyhodnotil správne zistené skutkové okolnosti, nevysporiadal sa s argumentmi sťažovateľa.

39. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať trovy konania.

40. Žalovaný nepodal ku kasačnej sťažnosti vyjadrenie.

IV.

Právne názory kasačného súdu

41. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je v zmysle 462 ods. 1 S.s.p. potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. februára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

42. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania krajského súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

43. Sťažovateľ kasačnou sťažnosťou napadol rozsudok krajského súdu, ktorým bola správna žaloba zamietnutá. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti označil ako dôvody kasačnej sťažnosti nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a nesprávny procesný postup krajského súdu vedúci k porušeniu práva na spravodlivý proces. Sporným v konaní bol výklad ustanovení § 3 a 24 Daňového poriadku a § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v súvislosti s tým, či si sťažovateľ oprávnenne uplatnil odpočítanie dane ako aj § 43 v súvislosti so

sťažovateľom uplatneným oslobodením od dane za zdaňovacie obdobie apríl 2013.

Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku v znení relevantnom pre prejednávanú vec správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa § 3 ods. 6 Daňového poriadku v cit. znení pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo iné skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu, a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, sa pri správe daní neprihliada.

Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku v cit. znení daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v cit. znení právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v cit. znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v cit. znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 43 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z.z. v cit. znení, platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4

- a) kópiou faktúry,
- b) dokladom o odoslaní tovaru, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ poštovým podnikom, alebo kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené odberateľom alebo osobou ním poverenou prevzatie tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ osobou inou ako poštovým podnikom; ak platiteľ takú kópiu dokladu o preprave tovaru nemá, prevzatie tovaru v inom členskom štáte je povinný preukázať iným dokladom,
- c) potvrdením o prijatí tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ alebo odberateľ; toto potvrdenie musí obsahovať

1. meno a priezvisko odberateľa alebo názov odberateľa a adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava,
 2. množstvo a druh tovaru,
 3. adresu miesta a dátum prevzatia tovaru v inom členskom štáte, ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, alebo adresu miesta a dátum skončenia prepravy, ak prepravu tovaru vykoná odberateľ,
 4. meno a priezvisko vodiča pozemného motorového vozidla uvedené paličkovým písmom a jeho podpis,
 5. evidenčné číslo pozemného motorového vozidla, ktorým sa uskutočnila preprava tovaru, a
- d) inými dokladmi, najmä zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar, dokladom o platbe za prepravu tovaru.

Podľa § 43 ods. 8 zákona č. 222/2004 Z. z., ak prepravu tovaru z tuzemska do iného členského štátu vykoná odberateľ alebo ju zabezpečí odberateľ inou osobou, platiteľ je povinný mať doklady podľa odseku 5 písm. b) alebo c) do konca šiesteho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení kalendárneho mesiaca, v ktorom sa uskutočnilo dodanie tovaru. Ak platiteľ nemá doklady podľa odseku 5 písm. b) alebo c) v lehote podľa prvej vety, uvedie dodanie tovaru bez oslobodenia od dane do daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom uplynula táto lehota.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

44. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že správca dane neuznal sťažovateľovi právo na odpočítanie dane z faktúr od dodávateľa TECHNet SK s.r.o. za obdobie apríl 2013, ďalej neuznal uplatnené právo na oslobodenie dane pri intrakomunitárnom dodaní tovaru, t.j. z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o. za apríl 2013 a na základe faktúr pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD.

45. Dôvodom neuznania odpočítania dane z faktúr vyhotovených dodávateľom TECHNet SK s.r.o. bolo nepreukázanie splnenia zákonom stanovených podmienok na uplatnenie odpočítania dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z., konkrétne nebolo preukázané, že daňová povinnosť vznikla dodávateľovi tovaru, t. j. že tieto zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené osobou, ktorá je uvedená na faktúre. Nebola spochybnená existencia tovaru ani to, že sťažovateľ obchodoval s tovarom, spochybnený bol vznik daňovej povinnosti u spoločnosti TECHNet SK s.r.o. uvedenej na predmetných faktúrach.

46. Dôvodom neuznania oslobodenia dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa spoločnosti Nerseco, s.r.o. bolo nepreukázanie splnenia zákonných podmienok na oslobodenie od dane podľa § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. V konaní nebola spochybnená existencia tovaru, spochybnená bola preprava tovaru z tuzemska do iného členského štátu, resp. nebolo preukázané, že predmetný fakturovaný tovar bol od sťažovateľa prepravený do iného členského štátu.

47. Dôvodom neuznania oslobodenia dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu na základe faktúr pre odberateľa spoločnosti SILVERTON BUSINESS LTD bolo nepreukázanie splnenia zákonných podmienok na oslobodenie od dane podľa § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. Prevzatie tovaru bolo potvrdené odtlačkom pečiatky Customs Documentation Services, no nebolo preukázané, že ide o osobu poverenú spoločnosťou SILVERTON BUSINESS LTD na prevzatie prepravovaného tovaru. Na faktúre deklarovaného odberateľa spoločnosť SILVERTON BUSINESS LTD. podľa správcu dane neprešlo právo nakladať s tovarom uvedeným na predmetných faktúrach ako vlastník.

48. Sťažovateľ v celej kasačnej sťažnosti namietal, a to vo vzťahu k nepríznaniu odpočítania dane z faktúr vystavených sťažovateľovi dodávateľom TECHNet SK s.r.o., ako aj k nepríznaniu oslobodenia od dane na základe faktúr vystavených sťažovateľom pre odberateľa Nerseco, s.r.o. a faktúr vystavených pre odberateľa SILVERTON BUSINESS LTD., že krajský súd prebral odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spočívajúce v spochybnení uplatnenia práva na odpočet, resp. oslobodenie od DPH a nevysporiadal sa s dostatočne s argumentmi a dôkazmi, na ktoré poukazoval sťažovateľ v žalobe (následne aj v kasačnej sťažnosti). Kasačný súd vyhodnotil tieto námietky sťažovateľa ako dôvodné.

49. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že z napadnutého rozhodnutia krajského súdu musí byť zrejmé, z akej právnej normy, resp. akých ustanovení právneho predpisu krajský súd pri rozhodovaní vychádzal a najmä ako túto právnu normu aplikoval na zistený skutkový stav, a to s poukazom na argumenty a námietky uplatnené v žalobe. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu musí konštatovať, že táto požiadavka odôvodnenia nie je splnená, a preto dospel k záveru o nutnosti zrušenia rozhodnutia krajského súdu z dôvodu, že sa krajský súd dostatočne nevysporiadal so žalobnými námietkami týkajúcimi sa splnenia dôkaznej povinnosti sťažovateľa a preukázania nároku na odpočítanie dane resp. oslobodenie od dane v zmysle zák. č. 222/2004 Z.z. v spojení s § 24 Daňového poriadku.

50. Kasačný súd konštatuje, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 S.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

51. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom krajský súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Krajský súd bol preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, bol povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou žalobnou námietkou nezaoberal. Ak tak krajský súd nepostupuje, porušuje právo účastníka správneho súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

52. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ okrem iného namietal, že krajský súd neposudzoval dostatočne žalobné námietky týkajúce sa splnenia si dôkaznej povinnosti sťažovateľom v daňovom konaní (neprávne právne posúdenie § 3 a 24 Daňového poriadku krajským súdom). Sťažovateľ taktiež namietal, že krajský súd sa nezaoberal predloženými dôkazmi (konkrétne dôkazy boli uvedené v žalobe a aj kasačnej sťažnosti) a uzavrel, že sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienok na odpočítanie dane, a to že bol tovar dodaný sťažovateľovi spoločnosťou TECHNet Sk s.r.o. Sťažovateľ namieta nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu pre absenciu dôvodov.

53. Podľa názoru kasačného súdu, aj keď krajský súd obsahlo opísal vykonané dokazovanie vo vzťahu k spoločnosti TECHNet SK s.r.o. (najmä poukázal na výpovede bývalého konateľa, účtovníka spoločnosti, či konateľa spoločníka tejto spoločnosti), z ktorého vyvodil neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k uplatneniu práva na odpočítanie dane, z rozhodnutia nevyplýva, prečo ďalšie dôkazy, na ktoré sťažovateľ poukazoval, vyhodnotil vo veci za irelevantné (napr. listinné dôkazy, potvrdenie uskutočnenia zdaniteľného plnenia Ing. E. F.). Krajský súd sa nezaoberal ani námietkou týkajúcou sa skutočnosti, že spoločnosť TECHNet SK s.r.o. podala daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2013 a v tomto daňovom priznaní deklarovala dodanie tovaru a služby podľa § 8 a § 9 zák. č.

222/2004 Z.z. v sume 228.965,97 eura. Kasačný súd má za to, že je potrebné sa zaoberať otázkou, od koho spoločnosť TECHNet Sk s.r.o. tovar, ktorý bol predmetom predaja sťažovateľovi, nadobudla a či bola daň spoločnosťou TECHNet Sk s.r.o. uhradená. Pri neoprávnenom zamietnutí odpočítania dane na vstupe z dodaného tovaru spol. TECHNet SK s.r.o. sťažovateľom, by bol sťažovateľ povinný uplatniť a zaplatiť DPH dvakrát, čím by bol porušený princíp neutrality DPH.

54. Princíp neutrality DPH patrí k základným princípom výberu dane z pridanej hodnoty ako všeobecnej nepriamej dane. Daň z pridanej hodnoty je vyberaná na každom hospodárskom stupni a na zamedzenie kumulácie dane v rámci podnikateľského reťazca je umožnené odpočítanie dane, vďaka ktorému sa platiteľ dane môže zbaviť dane uplatnenej na predchádzajúcom stupni reťazca. Toto zodpovedá zásade neutrálneho dopadu dane na podnikateľa, ktorá je jednou z hlavných zásad systému dane z pridanej hodnoty. Z rozhodnutia krajského súdu však nevyplýva, či sťažovateľ zaplatil DPH z prijatého tovaru svojmu dodávateľovi ako platiteľovi dane, teda že bol uvedený základný princíp dodržaný.

55. Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora právo zdaniteľných osôb odpočítať zo svojej daňovej povinnosti, ktorú majú zaplatiť, DPH už zaplatenú na vstupe z tovarov, ktoré nadobudli, alebo služieb, ktoré prijali, predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie. Právo na odpočítanie dane uvedené v článku 167 a nasl. Smernice 2006/112/ES je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a uplatňuje sa bezprostredne na všetky dane zaťažujúce plnenia prijaté na vstupe. Zásada daňovej neutrality sa odráža v režime odpočítania dane, ktorého cieľom je úplne zbaviť podnikateľa bremena DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho hospodárskych činností. Spoločný systém DPH v dôsledku toho zabezpečuje úplnú daňovú neutralitu všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky pod podmienkou, že tieto činnosti samé v zásade podliehajú dani.

56. Vo vzťahu k neuznaniu uplatneného oslobodenia od dane pri dodaní tovaru na základe faktúr pre odberateľa Nerseco, s.r.o., krajský súd správne poukázal na zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bol obchod oslobodený od dane, a to jednak, že tovar bol prepravený do iného členského štátu a že tovar bol dodaný osobe identifikovanej pre daň, pričom nestačí, že osoba identifikovaná pre daň je formálne registrovaná, ale musí mať aj reálnu možnosť odvieť daň. Podľa kasačného súdu sa však krajský súd vo svojom odôvodnení zamerlal len na vyhodnotenie uskutočnenia prepravy tovaru z tuzemska do Českej republiky a nezaoberal sa tým, či bola daň odberateľom v štáte učenia odvedená.

57. V rozsudku krajský súd rozsiahlo opísal žalovaným a správcom dane vykonané dokazovanie a uzavrel, že sťažovateľ nepreukázal, že tovar bol prepravený do iného členského štátu a že pochybnosti sa nepodarilo sťažovateľovi odstrániť, keďže sa sťažovateľ mal uistiť, či bol tovar aj doručený na miesto určenia. Krajský súd sám konštatoval, že spoločnosť Nerseco, s.r.o. potvrdila prevzatie tovaru, potvrdila aj prepravu tovaru a uviedla aj spôsob, akým bol tovar prepravený, avšak tieto skutočnosti neboli podľa krajského súdu zdokladované.

58. Podľa kasačného súdu tento záver nie je dostatočne, a to najmä s poukazom na § 43 ods. 5 zák. č. 222/2004 Z.z. krajským súdom odôvodnený. Toto ustanovenie kladie na daňový subjekt uplatňujúci si nárok na oslobodenie dane zákonné požiadavky, z ktorých vyplýva akým spôsobom, resp. akými dokladmi sa preukazuje splnenie podmienok oslobodenia od dane, teda jasne určuje dôkaznú povinnosť sťažovateľa. Pokiaľ krajský súd na jednej strane poukazuje na nezdokladovanie uskutočnenia prepravy a následne poukazuje na vykonané dôkazy (výpoveď bývalého konateľa spoločnosti M. H., výpoveď Blanky Ďurišovej, listinné dôkazy, najmä vyplnené CMR), nemožno vyhodnotiť rozhodnutie krajského súdu za preskúmateľné.

59. Podľa kasačného súdu sa krajský súd dostatočne nevysporiadal ani s námietkou sťažovateľa, že česká daňová správa potvrdila, že spoločnosť Nerseco s.r.o. v podanom daňovom priznaní DPH za apríl 2013 uviedla nadobudnutie tovaru z iného členského štátu v sume 5.277.456 CZK (pri priemernom mesačnom kurze 204.228 eura) a nakoľko sťažovateľ dodal v mesiaci apríl 2013 spoločnosti Nerseco, s.r.o. tovar v celkovej hodnote 89.309,37 eura je možné objektívne verifikovať, že sťažovateľ dodal

tovar do iného členského štátu odberateľovi Nerseco, s.r.o. a tento dodanie tovaru riadne uviedol v príslušnom daňovom priznaní.

60. Kasačný súd nepovažuje za dostatočné ani vysporiadanie sa krajského súdu s námietkami sťažovateľa a predloženými dôkazmi týkajúcimi sa oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu odberateľovi SILVERTON BUSINESS LTD., najmä vo vzťahu k preukázaniu prepravy z tuzemska do Holandska.

61. Kasačný súd má za to, že spôsob, akým sa krajský súd vysporiadal s námietkami sťažovateľa nemožno považovať za jasný a dostatočný. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí Větrenko v. Moldavsko uviedol:

„...jednou z požiadaviek článku 6 Dohovoru na vnútroštátne súdy je, aby sa zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Hoci rozsah, v ktorom sú súdy povinné uviesť dôvody sa môže meniť v závislosti od osobitných okolností prípadu, opomenutie zaoberať sa podstatnými argumentmi alebo zjavne svojvoľné (arbitrárne) zaoberanie sa takýmito argumentmi, je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu.“

62. Z uvedených dôvodov je kasačný súd toho názoru, že rozsudok krajského súdu nespĺňa zákonnú požiadavku presvedčivého odôvodnenia v zmysle § 139 ods. 2 S.s.p. Rozhodnutie krajského súdu, v ktorého odôvodnení absentuje náležité a najmä zrozumiteľné vysporiadanie sa s vyššie zmienenými námietkami sťažovateľa (žalobcu) nemôže spĺňať atribúty zákonného rozhodnutia a je nutné ho zrušiť.

63. Kasačný súd dodáva, že sa nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v kasačnej sťažnosti, nakoľko má za to, že už vyššie uvedené skutočnosti sú dostačujúcim dôvodom na jeho zrušenie, a preto postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

64. Kasačný súd záverom poukazuje aj na charakter kasačného konania, resp. kasačnej sťažnosti ako opravného prostriedku, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a preto nie je možné konaním pred kasačným súdom (okrem výnimočných prípadov) nahrádzať konanie pred krajským súdom. Každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca a relevantným spôsobom namietaná, musí byť predmetom posúdenia krajským súdom, aby mali účastníci konania rovnakú možnosť sa k jeho záverom vyjadriť resp. namietať ich. Kasačný súd nie je oprávnený nahrádzať postupy krajského súdu v konaní. Iný postup by vzhľadom na okolnosti prípadu bol v rozpore so zásadou denegatio iustitiae - odopretie spravodlivého súdu, čo by znamenalo porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

65. V ďalšom konaní bude preto úlohou krajského súdu, aby v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) v odôvodnení rozhodnutia v súlade s § 139 S.s.p. náležite objasnil svoje právne posúdenie veci, a to vo vzťahu k preukázaniu podmienok na odpočítanie dane dodržanie princípu neutrality dane a k preukázaniu splnenia podmienok na oslobodenie dane najmä preukázanie prepravy tovaru od sťažovateľa z tuzemska do iného členského štátu, resp. deklarovanému odberateľovi vo svetle predložených dôkazov a preukázanie zaplatenia dane v štáte určenia, a vysporiadal sa s námietkami a argumentami účastníkov konania.

66. O trovách kasačného konania rozhodne s poukazom na § 467 ods. 3 S.s.p. krajský súd. Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).